

er ikke sket for de lande, som vi normalt sammenligner os med.

Vi er enige med de økonomiske eksperter samstemmende råd om, at arbejdsmarkedets parter udviser løntilbageholdenhed ved de kommende overenskomstforhandlinger. Det gælder ikke mindst kravet om den sjette ferieuge. Men også den offentlige sektor presser lønningerne i vejret via skatte- og afgiftspolitikken og ved permanent at opsuge kvalificeret arbejdskraft på arbejdsmarkedet.

Jeg vil gerne stille et par spørgsmål til regeringen: Med denne finanslov pålægges erhvervslivet nye afgifter på ca. 2,5 mia. kr. Og med den fremrykkede momsbetaling suges yderligere 13 mia. likvide kroner ud af erhvervslivet. Vil regeringen erkende, at erhvervslivet må hente de penge andetsteds, hvis konkurrenceevnen skal holdes? Vil regeringen erkende, at det i sidste ende er de danske lønmodtagere, der kommer til at holde for via lavere lønstigninger, hvis erhvervslivet skal kompenseres for de nye skatter og afgifter?

Nyrupregeringen overtog i 1993 en økonomi, som havde været igennem en hård lavkonjunktur. Men økonomien var gearet til opsvinget, der skulle vare i hele 6 år. Forarbejdet var gjort. Jeg vil overlade det til historikerne at vurdere, hvis fortjeneste det var, at det kunne gå så godt.

Men når man går de mange økonomiske rapporter om dansk økonomi efter i sømmene, må man alligevel sætte spørgsmålstegn ved regeringens måde at forvalte opsvinget på.

Nationalbanken konkluderede for nylig, at forbedringerne af de offentlige finanser først og fremmest skyldes den stærke økonomiske udvikling siden 1993. Og stigningen i overskuddet i år på de offentlige finanser skal ifølge vismændene tilskrives en stigning i skattetrykket.

Det betyder, at overskuddet kun kan fastholdes, hvis regeringen holder igen med udgifterne. Og det overskud, vi har i dag, er oven i købet under det historiske niveau, som de langsigtede udfordringer kræver ifølge finansministeren selv i budgetoversigten. Igen er medicinen strammere finanspolitik kombineret med en varig udvidelse af den private sektor.

Vi har også her i løbet af formiddagen oplevet, at spørgsmålet om skat og skattetryk er et af de store temaer. Det har det været i efteråret, og det har det også været her i dag i salen.

Den konservative politik er helt klar på det område. Vi ønsker moderate lempelser i personbeskatningen. Vi har foreslået lettelser af

mellemskatten. Forklaringen er enkel. Når vi peger på mellemskatten, er det, fordi vi ønsker en ekstra tilskyndelse for dem, der går på arbejde. Vores forslag om en gradvis sænkning af mellemskatten er fuldt finansieret.

Vi ønsker ikke at forhøje nogen skatter, afgifter, gebyrer eller andet, men det er også klart, at vi er parate til at gennemføre de justeringer og ændringer i skattesystemet, der er nødvendige for den overordnede prioritering. Det er ikke for at lege julemand, at vi foreslår, at skatten gradvis sænkes. Det er fordi, det er nødvendigt. De høje personskatter reducerer arbejdsudbuddet, gør det mindre attraktivt at uddanne sig, skaber øget pres på lønninger og ønsker om mere fritid. Borgerne vil hellere have mere fritid end højere løn, fordi skattens andel af vores løn er så høj. Det ville være gavnligt for landet, om denne udvikling kunne vendes.

Vores mål ligner faktisk det mål, regeringen selv havde før valget i 1998. Dengang lød regeringens mål for år 2005 et skattetryk på godt 45. Det mål har regeringen nu opgivet, men vi mener faktisk, at det er realistisk. Men det kræver, man er villig til at gøre noget ved det.

Afslutningsvis vil jeg sige, at igen i år har vi set regeringens problem med at overholde udgiftsrammerne for finansloven. Økonomiministeren talte for nylig positivt om at begynde forhandlingerne med at lægge et loft for, hvor stort statens budget for det kommende år skal være.

Det er en idé, Det Konservative Folkeparti er med på. Min opfordring til regeringen er klar: Undersøg ideen om et sådant loft, fremlæg det for Folketinget, og lad os se, om det kan give bedre mulighed for at styre udgifterne end i dag.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har nu følgende korte bemærkninger: Hr. Jan Petersen, hr. Jes Lunde, hr. Jacob Buksti, hr. Peter Duetoft, hr. Jørgen Estrup, og hr. Jens Peter Vernersen.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Der er to fløje i dansk politik, sagde fru Gitte Seeberg. Det skal nu ikke forhindre mig i at give Det Konservative Folkeparti en kompliment for, at i hvert fald dele af fløjene kan mødes, og en tak for et godt samarbejde omkring sundhedsaftalen og om politiaftalen, for Det Konservative Folkeparti har reelt lagt indholds-